

Popis:

Novoklasicistní hrobka pro italskou šlechtickou rodinu Pallavicini byla postavena dle návrhů vídeňského dvorního architekta Otto Hofera v letech 1901 – 1902. Na její výzdobě se podílelo několik dalších významných umělců, především Ignác Weirich. Budova centrálního půdorysu s kupolí je vynikajícím příkladem sepulkrální architektury. Naopak příkladem nechutného vandalizmu je fakt, že v roce 2014 neznámý pachatel odcizil kompletně celé kovové oplocení vč. vstupní brány.

Podrobný popis:

Posledními majiteli jemnického panství v letech 1842 – 1945 byla původem italská šlechta – rod Pallavicini. Markrabě Alfons Pallavicini koupil panství v roce 1842. Na popud jeho manželky Gabriely, rozené Fürstenbergové, která vyrostla v honosném prostředí vídeňského Hofburgu, došlo k velkolepé přestavbě celého zámeckého areálu a k zásadním úpravám interiérů zámecké budovy. Za 2. světové války zámek dokonce poskytl útočiště vídeňským uměleckým sbírkám. Rodina Pallavicini měla významné kontakty na vídeňském dvoře, kde pobývala poměrně často. Proto není divu, že když se rodina Pallavicini rozhodla postavit si nedaleko Jemnice rodinnou hrobku, oslovila dvorního architekta Otto Hofera, který se podílel i na přestavbě jejích vídeňského paláce. Otto Hofer absolvoval vysokou školu technickou ve Vídni a byl spolupracovníkem v atelieru architekta Karla Hasenauera, který pracoval na stavbě vídeňského Burgtheatru, Hofmusea a Hofburgu. Hofer je dokonce autorem náhrobku Karla Hasenauera na vídeňském Zentralfriedhofe. Na projektu rodinné hrobky Pallavicini spolupracoval s Hoferem Wilhelm Zech. Novoklasicistní architektonicky náročná stavba vyrostla v letech 1901–1902 na mírném návrší u chotěbudické silnice. Půdorys mauzolea je řešen ve tvaru kříže se zaoblenými zaklenutými rameny. Nad středem se vypíná vzcná široká kopule. Po stránce výtvarné vyzdobil mauzoleum Vít Matauschek a kamenické práce obstarali Eduard Hauser a Andreas Francini. Sochařskou výzdobu provedl sochař Ignác Weirich (1856–1916), který velkou část svého tvůrčího života prožil v Itálii a v roce 1958 mu dokonce v Římě byla v jeho bývalém sochařském atelieru odhalena pamětní deska v italském i českém znění. Návrh oltáře v kapli podle názorů některých odborníků zřejmě vytvořil slovinský architekt Josip Plečnik, což by mohla naznačovat korespondence šlechtické rodiny s J. Plečnikem. Podlaha interiéru centrálního půdorysu je kryta kamennými dlaždicemi. Ve vstupním prostoru na levé straně je umístěna socha sv. Alfonse, na pravé straně socha sv. Karla Boromejského. Obě jsou dílem akademického sochaře Ignáce Weiricha. V postranních kruhovitých prostorech jsou rozestavěny masivní umělecky opracované sarkofágy z bílého mramoru, v nichž jsou uloženy tělesné ostatky příslušníků rodiny Pallavicini. V levém postranním prostoru jsou tři sarkofágy (je tam také jeden hrob pod zemí) a napravo jsou čtyři sarkofágy. V místech, kde se spojuje zdvo jednotlivých ramen, plní dekorativní úlohu čtyři do zdí zapuštěné pilíře a nahoře jsou čtyři oválné reliéfy ve velikosti asi jeden metr v delším průměru a asi tři čtvrtě metru v kratším průměru. Jsou na nich zobrazeni čtyři evangelisté s evangeliem v rukou: na předních pilastrech evangelisté: Jan s orlem (vlevo), Matouš s andělem (vpravo) a na zadních pilastrech evangelisté Lukáš s obětí dobytčetem (vlevo) a Marek s okřídleným lvem (vpravo). Tyto umělecky cenné reliéfy vytvořil také akademický sochař Ignác Weirich. Hlavní a nejcennější uměleckou památkou v mauzoleu je monumentální kříž s ukřižovaným Kristem, vyrůstající z architektury oltáře v centrálním prostoru, proti vchodu do mauzolea. Jeho autor jej pojmenoval "Consummatum est" (Dokonáno jest). Na pravém boku prvního odlitku tohoto

vrcholného díla mistrova je vyryto: "Ig. Weirich fecit, Roma 1902, t. j. Ignác Weirich vytvořil v Římě 1902.

Region: Moravskobudějovicko a Jemnicko

Město: Jemnice

URL:

Zpřístupnění: nepřístupné

Bezbariérový přístup: ne

GPS: 49°2'29.283"N, 15°33'58.773"E

Mapa: <http://maps.google.com/maps?q=49.0414675,15.5663258&z=12>

Obrázky:

